

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ*

Υ Π Ο
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΣΙΜΩΤΑ
Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Ρεΐθρον (Σύμμ.). (Ήσ. 27,12).

Ρεῦμα ὕδατος, ρυάκι, κοίτη ποταμοῦ, χάνδαξ, αὐλάξ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *miššibboleth*, ἤτοι ἀπὸ τῆς διώρυγος (ἀπὸ τῆς κοίτης). (Ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ [Εὐφράτου] μέχρι τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «ἀπὸ τῆς διώρυγος». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἀπὸ τοῦ ρεΐθρου», ἀποδίδει ὀρθῶς, τόσον τὸ ἐβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰὼβ 20,17. 28,10. Ψαλμ. 68 (69),3. 77 (78),44, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Ἐξ. 1,22. 7,19·24. Ἰὼβ 28,10. Σημειωτέον ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἐβραϊκὴ λέξις ἔχει καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ στάχυος, ἥτις ἐπιτρέπει καὶ ἄλλην καὶ δὴ ἐντελῶς διάφορον ἐρμηνείαν τοῦ οἰκείου κειμένου.

Ριζοβολῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 79 [80],10).

Ἐκφύω ρίζας, ριζώνω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wattašreš*, ἤτοι καὶ ἐρριζώσεις. (Προητοίμασες ὀδὸν ἔμπροσθεν αὐτῆς [τῆς ἀμπέλου] καὶ τὴν ἐρριζώσεις βαθέως). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ κατεφύτευσας», ὑπὸ παραπλησίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ἐρριζοβόλησας», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ρίζωσις (Σύμμ.). (Ἰεξ. 17,5).

Ἡ διὰ ριζῶν στερέωσις, τὸ ρίζωμα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *zaga'*, ἤτοι σπόρος (σπέρμα, σπορά). (Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν σπόρον τῆς γῆς καὶ ἐφύτευσεν αὐτὸν εἰς ἀγρὸν κατάλληλον διὰ σποράν). Ἡ μετάφρασις τῶν Ο' δὲν εἶναι σαφῆς ἐνταῦθα. Ἡ ἐν αὐτῇ, πάντως, φράσις «εἰς τὸ

---

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 659 τοῦ προηγουμένου τόμου.

πεδῖον φυτὸν» ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς φυτεύσεως, τῆς σπορᾶς εἰς γόνιμον ἀγρόν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ριζῶσιν», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, δὲν καθίσταται δὲ σαφέστερος τῶν Ο'.

Ριμὸς (Ἀκύλ.). (Δευτ. 32,14).

Κριός, τράγος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *we'attudim*, ἤτοι καὶ τράγων. ([Καὶ ἔφαγον] βούτυρον ἀγελάδων καὶ γάλα προβάτων, πάχος ἀρνίων καὶ κριῶν ... καὶ τράγων). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «καὶ τράγων». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ριμῶν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ρινητὸς (Σύμμ.). (Ἰερ. 10,5).

Ευστός, λιμαρισμένος. Τὸ κείμενον εἶναι λίαν δυσχερὲς ἐνταῦθα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, *miqša*, ἤτοι σκαλιστὰ (γλυπτὰ). (Αὐτὰ [τὰ εἶδωλα] εἶναι ὡς φοῖνιξ σκαλιστὰ⁷², καὶ δὲν δύνανται νὰ ὀμλοῦν). Οἱ Ο' ἔχουν «τορευτόν», ἤτοι σκαλιστόν (γλυπτόν). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ρινητά», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ρινόκερως (Ἀκύλ.). (Ἰωβ 39,9).

Τὸ γνωστὸν μεγαλόσωμον καὶ παχύδερμον θηλαστικὸν ζῷον, μονόκερως, μονόκερατος, ἄγριος ταῦρος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *rem*, ἤτοι βούβαλος (μέγας βούς). (Θὰ θελήσῃ, μήπως, ὁ βούβαλος νὰ σὲ ὑπηρετήσῃ ἢ νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὴν φάτνην σου;). Οἱ Ο' ἔχουν «μονόκερως». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ρινόκερως», προσεγγίζει περισσότερο τοὺς Ο', ὀλιγότερον δὲ τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 28 (29),6.

Ριπτάζομαι (Ἀκύλ.). (Ἰσ. 51,20).

Ρίπτομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, διασκορπίζομαι. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *šakhebu*, ἤτοι ἐρρίφθησαν. (Οἱ υἱοὶ σου ἐλιποθύμησαν· ἐρρίφθησαν [ἡμιθανεῖς] εἰς τὰ ἄκρα ὄλων τῶν ὁδῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «καθεύδοντες». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐριπτάσθησαν», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ρυθμῶ (Σύμμ.). (Ἰσ. 44,12).

Ρυθμίζω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *jitstserehu*, ἤτοι μορφώνει αὐτόν. (Ὁ χαλκεὺς κατεργάζεται τὸν σίδηρον ἐπάνω εἰς τοὺς ἄνθρακας, καὶ μετὴν σφύρα μορφώνει αὐτόν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἔστησεν»,

72. Τὸ κείμενον ἐπιδέχεται καὶ ἄλλην ἐρμηνείαν (βλ. σχετικὰ ὑπομνήματα εἰς τὸ οἰκεῖον χωρίον).

καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «ἔτρησεν», ἤτοι διειτρώπησεν (αὐτόν). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐρύθμωσεν αὐτό», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

* * *

Σάγος (Θεοδοτ.). (Κριτ. 4,18).

Μανδύας. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *bassemikha*, ἤτοι μὲ ἓνα σκέπασμα. (Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς, καὶ αὐτὴ τὸν ἐκάλυψε μὲ ἓνα σκέπασμα). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν τῷ δέρρει αὐτῆς», ἤτοι μὲ ἓνα δερμάτινον κάλυμμά τῆς (κατὰ τὸν κώδικα Α) καὶ «ἐπιβολαίῳ», ἤτοι μὲ ἓνα ἐπανωφόριον (κατὰ τὸν κώδικα Β). Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐν τῷ σάγῳ», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Σαλπισμὸς (Θεοδοτ.). (Ἄριθμ. 23,21).

Ἦχος σάλπιγγος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *utheru'ath*, ἤτοι καὶ ὁ ἀλαλαγμός, καὶ ἡ δόξα. (Κύριος ὁ Θεὸς εἶναι μαζί του, καὶ ἡ δόξα τοῦ βασιλέως εἰς αὐτόν). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ ἐνδοξα», ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἔννοιαν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «καὶ σαλπισμὸς», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Σαπρίζω (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 5,21).

Κάμνω κάτι σαπρόν, μισητόν, βρωμερόν. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *hib'a-štem*, ἤτοι ἐκάματε μισητήν. (Ἄς ἴδῃ ὁ Θεὸς καὶ ἄς σᾶς κρίνῃ, διότι ἐκάματε μισητὴν τὴν διαγωγὴν σας ἐνώπιον τοῦ Φαραῶ καὶ τῶν αὐλικῶν αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐβδελύξατε», ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐσαπρίσατε», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Σεβάζομαι (Ἀκύλ.). (Ἰωσηφ. 10,5).

Φοβοῦμαι, ἐντρέπομαι. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *jagugu*, ἤτοι θὰ φοβηθοῦν, θὰ τρομάξουν. (Ἐξ αἰτίας τοῦ μόσχου τῆς Βαίθ - Ἀβὲν θὰ τρομάξουν οἱ κάτοικοι τῆς Σαμαρείας). Οἱ Ο' ἔχουν «παροικῆσουσιν», ἤτοι θὰ μετοικήσουν (θὰ ἐξορισθοῦν, θὰ ὀδηγηθοῦν αἰχμάλωτοι). Τὴν τοιαύτην μετάφρασιν τῶν Ο' δὲν θεωρῶ ἐσφαλμένην, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον τὸ ἐβραϊκόν ῥῆμα *gur* εἰς τὴν Κάλ διάθεσιν ἔχει καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ παροικεῖν. Ὅπως ὅποτε ὁμως ἀλλοιοῦται οὕτως ἡ ὀρθὴ καὶ πραγματικὴ ἔννοια τοῦ κειμένου. Ὁ

Ἄκυλας, μεταφράζων «ὡς ἐσεβάσθησαν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν.

Σείστρον (Ἄκυλ.). (*Β' Βασ. [Σαμ.] 6,5*).

Μουσικὸν ὄργανον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *uḇimna'an'im*, ἦτοι καὶ μὲ σείστρα. (Καὶ ὁ Δαυὶδ καὶ ὄλοι οἱ οἴκοι Ἰσραὴλ ἔπαιζον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ... μὲ σείστρα). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐν κυμβάλοις». Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «καὶ ἐν σείστροις», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, πιθανῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Σήκωμα (Θεοδοτ.). (*Ἦσ. 28,17*).

Σταθμίον, στάθμη, σταθμός, βάρος εἰς τὴν πλάστιγγα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *lemiṣqaleth*, ἦτοι εἰς τὴν στάθμην. (Καὶ θὰ θέσω τὴν κρίσιν εἰς τὸν κανόνα καὶ τὴν δικαιοσύνην εἰς τὴν στάθμην). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰς σταθμούς», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Θεοδοτιῶν, μεταφράζων «εἰς σήκωμα», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Σημειοσκοποῦμαι (Σύμμ.). (*Μιχ. 5,11*).

Συμβουλευόμεαι τὸ μαντεῖον, μαντεύομαι. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *um'e'onenim*, ἦτοι καὶ μάντεις (καὶ μαντεύμενοι). (Θὰ καταστρέψω τὰς μαγείας ἐκ τῆς χειρός σου, καὶ μάντεις δὲν θὰ ὑπάρχουν εἰς σέ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἀποφθεγγόμενοι», ἦτοι καὶ αὐτοὶ οἱ ὅποιοι κάμνουν προγνώσεις. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ σημειοσκοπούμενοι», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δευτ. 18,10.

Σηπεδὼν (Σύμμ.). (*Ἰὼβ 13,28*).

Σῆψις, σαπρὸς. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *keṣaqab*, ἦτοι ὡς σαπρὸν πράγμα. (Φθειρόμαι ὡς σαπρὸν πράγμα, ὡς ἔνδυμα καταφαγωθὲν ὑπὸ τοῦ σκόληκος). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀσκή», ἦτοι ὡς ἀσκός. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «σηπεδόνι», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Σίγχος Βλ. σίγχος.

Σιχαίνω (Ἄκυλ.). (*Γέν. 27,46*).

Βδελύττομαι, ἀποστρέφομαι, σιχαίνομαι, αισθάνομαι ἀηδίαν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *qatsti*, ἦτοι ἀηδίασα. (Ἀηδίασα τὴν ζωὴν μου ἐξ αἰτίας τῶν γυναικῶν τῶν Χετιτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «προσώχθικα», ἦτοι δυσηρεστήθη (ὠργίσθη, ἠγανάκτησα). Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «ἐσίχχανα», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς

Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐξ. 1,12. Ἀριθμ. 21,5. Ἦσ. 7,16.

Σίγκος (Σύμμ.). (Θρῆν. 1,8).

Αὐτὸ τὸ ὁποῖον προκαλεῖ ἀηδῖαν, βδελυγμίαν, τὸ βδέλυγμα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *lepida*, ἥτοι ἀκάθαρτος (βδέλυγμα). (Ἡ Ἱερουσαλήμ ἡμάρτησε βαρέως, διὰ τοῦτο ἐγένεν ἀκάθαρτος). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰς σάλον», ἥτοι ἐταράχθη, ἀνεστατώθη. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «σίγκος», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «εἰς σίγκος», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὅμως ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰεζ. 7,19·20 (δῖς). 11,18. 20,7.

Σινδόνιον (Σύμμ.). (Ρουθ 3,15).

Εἶδος ὑφάσματος, χρησιμοποιουμένου καὶ ὡς ἐνδύματος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hammitrahath*, ἥτοι τὸ (γυναικεῖον) ἔνδυμα (τὸν μανδύαν). (Φέρε τὸ ἔνδυμα τὸ ὁποῖον φορεῖς καὶ κρατήσε το). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸ περιζῶμα», ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐννοεῖται, ἐπίσης, εἶδος γυναικεῖου ἐνδύματος. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὸ σινδόνιον», προσεγγίζει, τόσον τὸ ἐβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'.

Σίτησις (Σύμμ.). (Ψαλμ. 131 [132],15).

Τροφή, διατροφή. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *tsedah*, ἥτοι τὰς τροφὰς αὐτῆς. (Θὰ εὐλογῆσω πλουσίως τὰς τροφὰς αὐτῆς [τῆς Σιών], καὶ θὰ χορτάσω μὲ ἄρτον τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «τὴν θήραν αὐτῆς», ὑπὸ παραπλησίαν ἐννοίαν, κατ' ἄλλην δὲ γραφὴν «τὴν χήραν αὐτῆς», ἐννοουμένης ἐνταῦθα πάλιν τῆς προστασίας τῶν χηρῶν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὴν σίτησιν αὐτῆς», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰωβ 30,4.

Σιτίζω (Ἀκύλ.). (Λευιτ. 1,16).

Παρέχω τροφήν, τρέφω, διατρέφω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'eth - mu-r'atho*, ἥτοι τὸν πρόλοβον (τὸν λόφον) αὐτοῦ (τοῦ πτηνοῦ). (Καὶ θὰ ἀφαιρέσῃ τὸν πρόλοβον αὐτοῦ μὲ τὴν κόπρον του). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «τὸν πρόλοβον», διὰ τοῦ ὁποῖου δηλοῦται ἡ διεύρυνσις τοῦ οἰσοφάγου πτηνῶν τινῶν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὴν σιτίζουσιν», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε προσεγγίζει πολὺ τοὺς Ο'.

Σιτιστός (Σύμμ.). (Ἰερ. 26 [46],21).

Σιτευτός, παχύς. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *marbeq*, ἥτοι τοῦ στάβλου, τῆς φάτνης. (Ἀκόμη καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς

εἶναι ὡς μόσχοι τοῦ στάβλου [παχεῖς]). Οἱ Ο' ἔχουν «σιτευτοί», ὑπὸ τὴν ἰδίαν, ὡς ἄνω, ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «σιτιστοί», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 21 (22),13.

Σιτοδοχεῖον (Σύμμ.). (Ίωήλ 1,17).

Ἀποθήκη σιτηρῶν, σιτοβολῶν, σιτηρά. Τὸ κείμενον εἶναι μᾶλλον παρεφθαρμένον ἐνταῦθα, καὶ καθίσταται δυσχερεστάτη ἢ διακριβωσις τῆς ἀντιστοίχου ἑβραϊκῆς λέξεως. Ἴσως πρόκειται περὶ τοῦ *tsam-meguroth*, τὸ ὅποιον σημαίνει τὰς ἀποθήκας, τὰς παρακαταθήκας σιτηρῶν. (Αἱ ἀποθήκαι κατεστράφησαν, διότι ἐξηράνθη ὁ σῖτος). Οἱ Ο' ἔχουν «ληνοί». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «σιτοδοχεῖα», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Σιωπηλὸν (Σύμμ.). (Ἡσ. 47,2).

Τὸ κάλυμμα, τὸ κατακάλυμμα, τὸ σκέπασμα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *tsammathekh*, ἥτοι τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς σου, τὴν κόμην σου. (Ἀποκάλυψε τὴν κόμην σου, γύμνωσε τοὺς πόδας). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «τὸ κατακάλυμμά σου». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὸ σιωπηλὸν σου», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς, τόσον τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'.

Σκάζω (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 17,39).

Στενοχωρῶ, στενοχωροῦμαι καθ' ὑπερβολήν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wajjo'eI*, ἥτοι καὶ ἐδυσχεραίνεται (καὶ δὲν ἠδύνατο). (Καὶ αὐτὸς ἐδυσχεραίνεται νὰ προχωρήσῃ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐκοπίασεν», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ἔσκαζεν», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 34 (35),15. 37 (38),18.

Σκάλεισις (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 63 [64],7).

Ἀνασκάλεισις, ἀναζητήσις, διερευνήσις, ἀνακίνησις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *mehurpas*, ἥτοι διερευνήσεις. (Ἐμελέτησαν ἐξαντλητικῶς διερευνήσεις [παράνομα σχέδια]). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐξερευνήσεις», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «σκαλεύσει», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Σκαλεύω (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 76 [77],7).

Ἀνασκαλεύω, ἀναζητῶ, διερευνῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wajehappes*, ἥτοι καὶ ἐρευνᾷ (καὶ ἀναζητεῖ). (Διαλογίζομαι τὴν νύκτα μὲ τὴν

καρδίαν μου, καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐρευνᾶ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἔσκαλλε», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ σκαλεύει», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς, τόσον τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Γ' (Α') Βασ. 21 (20),38. Ψαλμ. 63 (64),7.

Σκάλιστρον (Ἀκύλ.). (Ἰερ. 50 [43],10).

Γεωργικὸν ἐργαλεῖον (σκαλιστήρι;). Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'eth - šaphriro, ἥτοι τὸν βασιλικὸν θρόνον. (Καὶ θὰ τοποθετήσουν τὸν βασιλικὸν θρόνον ἐπάνω εἰς [τοὺς λίθους] αὐτούς). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ ὄπλα αὐτοῦ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὸ σκάλιστρον», ἀνέγνωσε προφανῶς ἄλλην λέξιν. Ἡ λέξις «σκάλιστρον» χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Σκαμβούμαι (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 59,8).

Κυρτοῦμαι, στρεβλοῦμαι, συγκάμπτομαι. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'iqre-su, ἥτοι ἔχουν διαστραφῆ. (Ἔχουν διαστραφῆ αἱ ὁδοὶ αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «διεστραμμένα». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐσκαμβώθησαν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Σκανδαλώ (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 8,15).

Προκαλῶ σκάνδαλον, θέτω, ἐμβάλλω εἰς πειρασμόν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει wekhašelu, ἥτοι θὰ προσκρούσουν. (Καὶ πολλοὶ θὰ προσκρούσουν ἐπάνω εἰς αὐτὰ καὶ θὰ πέσουν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀδυνατήσουσιν», ἥτοι θὰ μείνουν ἄνευ δυνάμεως. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «σκανδαλωθήσονται», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 26 (27),2. 30 (31),11. Ἦσ. 59,14. 63,13. Ματ. 2,8.

Σκασμός (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 34 [35],15).

Ἡ πτώσις, ἡ συμφορὰ, ἡ χωλότης, τὸ χωλαίνειν, τὸ σκάζειν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει ubetsal'i, ἥτοι καὶ εἰς τὴν πτώσιν μου (καὶ εἰς τὴν συμφορὰν μου). (Καὶ εἰς τὴν πτώσιν μου αὐτοὶ ἐχάρησαν καὶ συνήχθησαν, συνεκεντρώθησαν ἐναντίον μου). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ κατ' ἐμοῦ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ἐν τῷ σκασμῷ μου», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Σκαφεῖον (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 13,20).

Ἐργαλεῖον διὰ σαφαῆν, ἀξίνη, σκαπάνη. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει we'eth

- 'etho, ἦτοι καὶ τὴν δίκελλαν (εἶδος ἀξίνης) αὐτοῦ. (Κατήρχοντο δὲ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται πρὸς τοὺς Φιλισταίους, διὰ νὰ ἀκονίξῃ ἕκαστος τὸ ὑν[ν]ίον αὐτοῦ καὶ τὴν δίκελλαν αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τὸ σκευὸς αὐτοῦ» (εἶδος ἀξίνης). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ τὸ σκαφεῖον αὐτοῦ», κατ' ἄλλην δὲ γραφὴν «καὶ τὸ σκάφιον αὐτοῦ», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'.

Σκάφιον Βλ. **σκαφεῖον**.

Σκελισμός (Ἀκύλ.). (Ἱερ. 14,14).

Δόλος, ἐπιβουλή, παγίς, ἐνέδρα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει we'elil, ἦτοι καὶ ματαιότητα (καὶ οὐτιδανότητα). (Αὐτοὶ προφητεύουν εἰς σὰς ὄρασιν ψευδῆ καὶ μαντεῖαν καὶ ματαιότητα...). Οἱ Ο' ἔχουν «οἰωνίσματα», ἦτοι καὶ μαντείας ἀπὸ οἰωνούσ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ σκελισμόν», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν συμβαδίζει δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Σκεπαστός (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 66,20).

Κεκαλυμμένος, ἐστεγασμένος. (**Σκεπαστόν**: ἐστεγασμένη ἀμάξα). Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ubatstsabbim, ἦτοι καὶ εἰς φορεῖα (καὶ εἰς ἐστεγασμένας ἀμάξας). (Καὶ θὰ φέρουν ὄλους τοὺς ἀδελφούς σας... ἐπάνω εἰς ἵππους καὶ ἀμάξας καὶ φορεῖα...). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐν λαμπήναις», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ἐν σκεπαστοῖς», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀριθμ. 7,3.

Σκέπαστρον (Σύμμ.). (Ἰὼβ 24,15).

Σκέπη, σκέπασμα, κάλυμμα κεφαλῆς, πέπλος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει wesether, ἦτοι καὶ κάλυμμα. (Καὶ θέτει κάλυμμα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἀποκρυβήν», ἦτοι καὶ (ἔθεσεν) ἀπόκρυψιν (καὶ ἀπέκρυψεν). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ σκέπαστρον», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Σκευαστής (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 32,5).

Συσκευαστής, παρασκευαστής. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει lenabal, ἦτοι εἰς (διὰ) τὸν εὐτελεῆ (τὸν ἀσεβῆ). (Εἰς [διὰ] τὸν εὐτελεῆ [τὸν ἀσεβῆ] δὲν θὰ λέγουν πλέον ὅτι εἶναι εὐγενῆς [μεγιστάν]). Οἱ Ο' ἔχουν «τῷ μαρωῶ», ὑπὸ παραπλησίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ τῷ σκευαστῇ», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο'. Πιθανῶς ἐξέλαβε τὸ nabal ὑπὸ μίαν ἄλλην σημασίαν, τὴν ὁποῖαν ἔχει εἰς τὴν ἑβραϊκὴν, ἦτοι τὴν τοῦ ἀγγείου, τοῦ σκεύους.

Σκέψις (Σύμμ.). (Ψαλμ. 63 [64],3).

Στοχασμός, διαλογισμός, διανόημα, ἰδέα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει mis-

sod, ἤτοι ἀπὸ συνάθροισιν. (Προφύλαξέ με ἀπὸ συνάθροισιν πονηρῶν ἀνθρώπων). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀπὸ συστροφῆς», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἀπὸ σκέψεως», ἀντιλαμβάνεται τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο', ὑπὸ ἔννοιαν ἐλαφρῶς διάφορον.

Σκηνοποιῶ (Σύμμ.). (Ἦσ. 13,20).

Κατασκευάζω σκηνήν, τένταν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει welo' - jahel, ἤτοι καὶ δὲν (οὔτε) θὰ στήσουν τὰς σκηνάς των. (Ποτὲ πλέον δὲν θὰ κατοικηθῆ, καὶ δὲν θὰ στήσουν ἐκεῖ τὰς σκηνάς των οἱ Ἄραβες). Οἱ Ο' ἔχουν «οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτήν», καὶ κατὰ τὸν κώδικα Σ «οὐδ' οὐ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτήν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «οὐδὲ σκηνοποιήσει», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον δὲν ὁμιλεῖ περὶ σκηνοποιίας ἀλλὰ περὶ σκηνοπηγίας, εἰς τὸ ἑβραϊκόν κυρίως, ἀλλ' ἐν μέρει καὶ εἰς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 22,15.

Σκιροῦμαι (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 27,1).

Καθίσταμαι σκιρός, σκληρός, ἀλύγιστος, σκληρύνομαι. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'aqallathon, ἤτοι τὸν σκολιόν, τὸν λοξοδρομοῦντα (τὸν ἐλισσόμενον). (Θὰ τιμωρήσῃ ὁ Κύριος ... τὸν Λευιάθαν, τὸν λοξοδρομοῦντα ὄφιν). Οἱ Ο' ἔχουν «σκολιόν», ἤτοι κυρτόν, στριφτόν (διεστραμμένον). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «(ἐν)εσκιρωμένον», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο'.

Σκιρτοποιῶ (Θεοδοτ.). (Ψαλμ. 28 [29],6).

Κάμνω κάτι ἢ κάποιον νὰ σκιρτᾷ, νὰ πηδᾷ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει wajjarqidem, ἤτοι καὶ κάμνει αὐτὰς νὰ σκιρτοῦν. (Συντριβεῖ ὁ Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου καὶ κάμνει αὐτὰς νὰ σκιρτοῦν ὡς μύσχος). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ λεπυνεῖ αὐτάς», ἤτοι καὶ θὰ καταστήσῃ αὐτὰς λεπτὰς (ισχνάς, ὀξείας). Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «καὶ σκιρτοποιήσει αὐτάς», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο' (βλ. καὶ σκιρτῶ).

Σκιρτῶ (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 28 [29], 6).

Ἀναπηδῶ, πηδῶ, χοροπηδῶ, τινάσσομαι. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει wajjarqidem (βλ. σκιρτοποιῶ). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ σκιρτώσει αὐτάς», προσεγγίζει μὲν τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Σκολιοῦμαι (Σύμμ.). (Ἦσ. 59,8).

Καθίσταμαι σκολιός, ἀνώματος, κυρτοῦμαι, κάμπτομαι, στρε-

βλοῦμαι, διαστρεβλοῦμαι. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *iqreṣu*, ἦτοι διέστρεψαν. (Δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη εἰς τὸν βίον των, διέστρεψαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*διστραμμέναι*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*έσκολιώθησαν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Σκόπελος (Σύμμ.). (Ἱερ. 38 [31],21).

Βράχος ὁ ὁποῖος ἐξέχει ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, σκοπιά, τόπος ὑψηλός, κατάλληλος πρὸς κατόπτεισιν. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *tsijjunim*, ἦτοι λίθους (σημεῖα, μνημεῖα, ὁδοδείκτας). (Στῆσε λίθους [ὡς σημεῖα] εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ τὸν ἑαυτὸν σου). Οἱ Ο' ἔχουν «*Σιών*», μεταγράψαντες οὕτω, προφανῶς, καὶ μὴ μεταφράσαντες τὴν οἰκειάν ἔβραϊκὴν λέξιν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*σκοπέλους*», δὲν ἀποδίδει ἱκανοποιητικῶς τὸ ἔβραϊκόν, λόγῳ καὶ τοῦ δυσχεροῦς νοήματος τοῦ τελευταίου. Περὶ δὲ τῆς σχετικῆς δυσχερείας αὐτοῦ μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἐπίσης ἀνεπιτυχής, ὡς ἄνω, ἀπόδοσις τῆς λέξεως ὑπὸ τῶν Ο'.

Σκόπευσις (Ἀκύλ.). (Ῥωθ 5,1).

Κατόπτεισις, κατασκόπευσις, Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *lemmitspa*, ἦτοι εἰς τὴν Μιτσπά. (Ἐγίνετε παγίς εἰς τὴν Μιτσπά καὶ ἀπλωμένον δίκτυον εἰς τὸ Θαβώρ). Οἱ Ο' ἔχουν «*τῆ σκοπιᾶ*», ἐκλαβόντες, προφανῶς, τὴν λέξιν Μιτσπά ὡς προσηγορικὸν ὄνομα⁷³. Ὁ Ἀκύλας ἐξέλαβεν αὐτὴν παρομοίως πῶς καὶ τὴν ἀπέδωσε διὰ τοῦ «*τῆ σκοπεύσει*», τὸ ὁποῖον, πράγματι, ἔχει σχέσιν πρὸς τόπον ὑψηλόν, σκοπιάν, φρούριον κατάλληλον πρὸς κατασκοπείαν. Τοιοῦτοτρόπως διαπιστοῦται ὅτι, διὰ τῆς μεταφράσεώς του ταύτης, ὁ Ἀκύλας ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἔβραϊκοῦ, ἐνῶ, ἀντιθέτως, προσεγγίζει πολὺ τὴν μετάφρασιν τῶν Ο'.

Σκοπευτής (Ἀκύλ.). (Ἱερ. 3,17).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος σκοπεύει, ὁ παρατηρητής, ὁ κατάσκοπος. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *tsorhe*, ἦτοι φύλακα (φρουρόν, παρατηρητήν). (Υἱὲ ἀνθρώπου, σὲ καθιστῶ φύλακα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ). Οἱ Ο' ἔχουν «*σκοπόν*», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*σκοπευτήν*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἔβραϊκόν καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἠσ. 52,8. 56,10.

Σκορπισμός (Ἀκύλ.). (Ἱερ. 32,20 [25,34]).

Διασκόρπισις, διασπορά. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *uthephotsothikhem*,

73. Βλ. καὶ Β. Βέλλα, Ῥωθ, ἐν τῷ χωρίῳ.

ἦτοι καὶ διὰ τὴν διασποράν σας. (Συνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι σας διὰ τὴν σφαγὴν καὶ τὴν διασποράν σας). Εἰς τὸ κείμενον τῶν Ο' δὲν ὑπάρχει ἢ ἀντίστοιχος λέξις. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ εἰς σκορπισμὸν ὑμῶν», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «καὶ οἱ σκορπισμοὶ ὑμῶν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Σκοτασμός (Ἀκύλ.). (Ἱσ. 59,9).

Σκοτισμός, σκότισις, βύθισις εἰς τὸ σκότος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ba'apheloth, ἦτοι εἰς τὸν ζόφον, εἰς τὸ σκότος. (Ἀναμένομεν... λάμπιν, ἀλλὰ περιπατοῦμεν εἰς τὸ σκότος). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν ἀωρίᾳ», ἦτοι ἐν νυκτὶ (εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν σκοτασμοῖς», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐπιτυχῶς καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ψαλμ. 87 (88),19. Ἰσ. 1,5.

Σκοτομηνία (Ἀκύλ.). (Ἰωβ 3,6).

Σκοτομήνη, σκοτεινὴ, ἀσέληνος νύξ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'orphel, ἦτοι σκότος. (Τὴν νύκτα ἐκείνην ἄς τὴν καταλάβῃ σκότος). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «σκότος». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «σκοτομηνία», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Σκοτώδης (Ἀκύλ.). (Μιχ. 4,8).

Σκοτεινός. Τὸ κείμενον εἶναι λίαν δυσχερὲς ἐνταῦθα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'orphel, ἦτοι ὀχύρωμα. (Σὺ δέ, πύργε τῆς πόλεως⁷⁴, ὀχύρωμα τῆς θυγατρὸς Σιών...). Οἱ Ο' ἔχουν «αὐχμώδης», ἦτοι αὐχμηρός (ἄνυδρος, ξηρός, τραχύς). Ὁ Ἀκύλας μεταφράζει «σκοτώδης», τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει μὲν σχέσιν πρὸς τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἐκ τῆς ταυτίσεως τοῦ 'orphel (τὸ ὁποῖον σημαίνει «ὀχύρωμα», ὡς εἶδομεν ἐνταῦθα), πρὸς τὸ τελείως διάφορον 'orphel, τὸ ὁποῖον ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ σκότος, ὡς βλέπει τις ἐν λ. **σκοτομηνία**.

Σκύλαξ (Ἀκύλ.). (Γέν. 49,9).

Τὸ νεογνὸν σκύλου ἢ ἄλλων ζώων, σκύμνος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει gur, ἦτοι σκύμνος. (Ὁ Ἰούδας εἶναι σκύμνος λέοντος). Οἱ Ο'

74. Τὸ κείμενον διορθοῦται ἐπιτυχῶς ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Β. Βέλλα (βλ. *Μιχαίας - Ἰωὴλ - Ὀβδιού*, ἐν τῷ χωρίῳ.)

ἔχουν, ὁμοίως, «σκύμνος». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «σκύλαξ», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Σκυλευτής (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 23,15).

Αὐτὸς ὁ ὅποιος προβαίνει εἰς σκύλευσιν, εἰς διαρπαγὴν τοῦ ὀπλισμοῦ φονευθέντος στρατιώτου, λαφυραγωγός. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει šališim, ἤτοι ἄρχοντες (ἐπίλεκτοι πολεμισταί). (Πάντες οὗτοι εἶχον ἐμφάνισιν ἀρχόντων [ἐπιλέκτων πολεμιστῶν], ὁμοιάζοντες πρὸς Βαβυλωνίους). Οἱ Ο' ἔχουν «τρισσή», ἤτοι τριπλή (ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν τριῶν πολεμιστῶν). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «σκυλευτῶν», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε προσεγγίζει τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 23.

Σκύφος (Σύμμ.). (Ἰερ. 42 [35],5).

Ἄγγειον, εἶδος ποτηρίου. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει gebi'im, ἤτοι ἀγγεῖα. (Καὶ ἔθεσα ἐνώπιον τῶν Ρεχαβιτῶν ἀγγεῖα πλήρη οἴνου). Οἱ Ο' ἔχουν «κεράμιον», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «σκύφους», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Γέν. 44,2. Ἐξ. 25,30 (31). Ἰερ. 42 (35),5.

Σκωληκίαισις (Θεοδοτ.). (Ἰὼβ 17,14).

Σκωλήκισις, «σκωλήκισμα». Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει larimma, ἤτοι εἰς τὸν σκώληκα. ([Ἐὰν εἴπω] εἰς τὸν σκώληκα «σὺ εἶσαι ἢ μήτηρ μου καὶ ἡ ἀδελφὴ μου...»). Οἱ Ο' ἔχουν «σαπρίαν», ὑπὸ παραπλησίαν ἔννοιαν, δεδομένου ὅτι διὰ τῆς ὥς ἄνω ἐβραϊκῆς λέξεως ἐννοεῖται ὁ ἐκ τῆς σαπρίας γεννώμενος σκώληξ⁷⁵. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «σκωληκίαισιν», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Σκωλοῦμαι (Ἀκύλ.). (Ὡσηε 9,8).

Πειράζομαι, προσκόπτω, σκανδαλίζομαι. Τὸ κείμενον, ἐβραϊκόν καὶ ἑλληνικόν τῶν Ο', εἶναι δυσχερέστατον. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει jaqoš, ἤτοι τοῦ κυνηγοῦ. (Ὁ προφήτης ἔγινε παγίς τοῦ κυνηγοῦ εἰς ὄλας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «σκολιά», ἤτοι διεστραμμένη (παγίς). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐσκώλωμένη», ἀποδίδει ἐσφαλμένως τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δέ, ἐλαφρῶς μόνον, τοὺς Ο'.

75. Βλ. I. Λάουνδς, *Λεξικὸν ἐβραϊκὸν - νεοελληνικὸν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης*, στήλ. 827β.

Σκωρία (Σύμμ.). (Ήσ. 1,25).

Όξειδιον τῶν μετάλλων, κοινῶς σκουριά. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει sigajikh, ἦτοι τὴν σκωρίαν σου. (Θὰ στρέψω ἐναντίον σου τὴν χεῖρά μου καὶ θὰ καθαρίσω ὡς με ποτάσσαν τὴν σκωρίαν σου). Οἱ Ο' δὲν μεταφράζουν τὴν ἀντίστοιχον ἑβραϊκὴν λέξιν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὴν σκωρίαν σου», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ πρωτότυπον. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 118 (119),119. Ἰεζ. 22,18 (δὶς)·19.

Σμίλη (Σύμμ.). (Ἰερ. 43 [36],23).

Μαχαιρίδιον, κοπτερὸν ἐργαλεῖον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει betha'ar, ἦτοι με τὸ μαχαιρίδιον. (Καὶ μόλις ὁ Ἰουδὴν ἀνεγίνωσκε τρεῖς ἢ τέσσαρας στήλας, [ὁ βασιλεὺς] ἀπέκοπτεν αὐτὰς με τὸ μαχαιρίδιον τοῦ γραμματέως). Οἱ Ο' ἔχουν «τῶ ξυρῶ», ἦτοι με τὸ ξυράφιον. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τῇ σμίλη», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Σούχινος (Ἀκύλ.). (Γ' [Α'] Βασ. 10,11).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει κατασκευασθῆ ἀπὸ ἤλεκτρον, ἀπὸ κεχριμπάρι. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει almuggim, ἦτοι πολυτίμων. (Ἀκόμη δὲ καὶ ὁ στόλος τοῦ Χειράμ, ὅστις ἔφερε τὸ χρυσίον ἀπὸ Ὁφείρ, ἔφερον ἀπὸ Ὁφείρ καὶ πλήθος πολυτίμων ξύλων). Οἱ Ο' ἔχουν «πελεκητά», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «ἀπελέκητα». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «σούχιννα», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δέ, ἐλαφρῶς μόνον, τοὺς Ο'.

Σπαθαρικὸν (Σύμμ.). (Ήσ. 3,23).

Λεπτὸς ἐπενδύτης. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει weharedidim, ἦτοι καὶ τοὺς (λεπτὸς) ἐπενδύτας. ([Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν θὰ ἀφαιρέσῃ ὁ Κύριος...] καὶ τὰς μίτρας καὶ τοὺς [λεπτὸς] ἐπενδύτας). Οἱ Ο' ἔχουν «θέριστρα κατάκλιτα», ἦτοι (κυματίζοντα) ἐλαφρὰ θερινὰ ἐνδύματα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «σπαθαρικά», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Σπαραγμὸς (Σύμμ.). (Ήσ. 51,17).

Κατασπάραιξις, ξέσχισμα, σπασμός, ψυχικὴ συντριβή. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει hattar'ela, ἦτοι τῆς μέθης (τῆς παραφροσύνης). (Ἐπιες, ἐξεκένωσες μέχρι σταγόνας τὸ ποτήριον τῆς μέθης). Οἱ Ο' ἔχουν «τοῦ θυμοῦ», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τοῦ σπαραγμοῦ», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Σπάροτος (Σύμμ.). (Ήσ. 28,17).

Θαμνώδες φυτόν, σχοινίον ἐκ σπάρτου. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *leqaw*, ἦτοι εἰς τὸ σχοινίον, εἰς τὸ νῆμα μετρήσεως. (Καὶ θὰ θέσω τὴν δικαιοσύνην [τὴν κρίσιν] εἰς τὸ νῆμα μετρήσεως). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰς ἐλπίδα», μεταβάλλοντες ἐλαφρῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐβραϊκοῦ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εἰς σπάρτον», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ἀλλ' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοὺς Ο'.

Σπαταλὸς (Σύμμ.). (Δευτ. 28,54).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος δαπανᾷ ἀφειδῶς καὶ ἀλογίστως, ὁ ἄσωτος, ὁ ἀκόλαστος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wehe'apog*, ἦτοι τρυφερός. (Ὁ ἀπαλὸς ἀνὴρ καὶ ὁ πλέον τρυφερὸς μεταξύ σας θὰ φέρεται μὲ σκληρότητα ἔναντι τοῦ ἀδελφοῦ του). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «καὶ ὁ τρυφερός». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὁ σπαταλός», ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου, ἐβραϊκοῦ καὶ ἑλληνικοῦ.

Σπείρωμα (Ἀκύλ.). (Ίερ. 50 [43],10).

Σχοινίον ἢ σύρμα, τὸ ὁποῖον ἔχει περιελιχθῆ σπειροειδῶς. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'eth - saphrigo*, ἦτοι τὴν μεγαλειώδη αὐτοῦ σκηνην. (Καὶ θὰ τοποθετήσω τὴν μεγαλειώδη αὐτοῦ σκηνην ἐπάνω εἰς αὐτούς). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ ὄπλα». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὸ σπείρωμα», ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Σπερμαίνω (Θεοδοτ.). (Γέν. 1,29 [δίς]).

Γονιμοποιῶ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *zorea'*, ἦτοι τὸ ὁποῖον δίδει σπέρμα. (Σᾶς ἔδωσα πᾶν εἶδος φυτοῦ, τὸ ὁποῖον δίδει σπέρμα). Οἱ Ο' ἔχουν «σπεῖρον», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «σπερμαίνοντά», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα.

Σπίλωμα (Ἀκύλ.). (Ήσ. 13,12).

Σπίλωσις, ἠθικὸν στίγμα, κηλίδωμα, καταισχύνη. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *mikkethem*, ἦτοι ἀπὸ τὸν χρυσόν. (Θὰ καταστήσω τὸν ἄνθρωπον σπανιώτερον [πολυτιμότερον] ἀπὸ τὸν καθαρὸν χρυσόν, ἀπὸ τὸν χρυσόν τοῦ Ὁφείρ). Οἱ Ο' ἔχουν «ὁ λίθος», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ πολυτίμου τοιοῦτου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «σπίλωμα», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο'.

Σπουδασμὸς (Θεοδοτ.). (Ίεζ. 27,36).

Ζῆλος, σπουδή. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *ballahoth*, ἦτοι φθορά, κα-

ταστροφή (όλεθρος, αφανισμός). (Θὰ ύποστῆς καταστροφὴν, δὲν θὰ ύπάρχῃς πλέον αἰωνίως). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀπώλεια», ύπὸ παραπλησίαν ἔννοιαν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «σπουδασμός», δὲν ἀποδίδει ἔπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Σταγετός (Ἀκύλ.). (Παρ. 19,13).

Σταγών, σταλαγματιά. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wedeleph*, ἦτοι καὶ στάξιμον (σταγών, ρανίς). (Ὁ ἄφρων υἱὸς εἶναι καταστροφή διὰ τὸν πατέρα, καὶ αἱ ἔριδες τῆς συζύγου ἀκατάπανστον στάξιμον). Οἱ Ο' δὲν ἀποδίδουν πιστῶς ἐνταῦθα τὸ ἑβραϊκόν, καί, μεταβάλλοντες τὸ νόημά του («καὶ οὐχ ἄγναι εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἐταίρας»), δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἐπισήμανσιν τῆς ἀκριβῶς ἀντιστοίχου λέξεως. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ σταγετός», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, ἐνῶ ἀπομακρύνεται καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Σταθμίζω (Ἀκύλ.). (Ἡσ. 33,18).

Ζυγίζω, ζυγοστατῶ, προσδιορίζω τὸ βάρος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *soqel*, ἦτοι ὁ ζυγίζων, ὁ ζυγιστής. (Ποῦ εἶναι ὁ γραμματεὺς; ποῦ ὁ ζυγιστής;). Οἱ Ο' ἔχουν «οἱ συμβουλευόντες», ἦτοι οἱ σύμβουλοι. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὁ σταθμίζων», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὅμως ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰωβ 28,25. 31,6. Ψαλμ. 74 (75),4. Παρ. 24,12. Ἡσ. 55,2, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἰωβ 6,2. Ζαχ. 11,12.

Σταθμούχος (Σύμμ.). (Ἐξ. 3,22).

Αὐτός ὁ ὁποῖος διαμένει ὑπὸ τὴν αὐτὴν σκηνήν, ὁ σύσκηνος, ὁ σύνοικος, ὁ συγκάτοικος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *umiggarath bethah*, ἦτοι καὶ ἀπὸ τὴν συγκάτοικον αὐτῆς. (Ἐκάστη δὲ γυνὴ θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν γείτονα αὐτῆς καὶ ἀπὸ τὴν συγκάτοικον αὐτῆς ἀντικείμενα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ (παρὰ) συσκήνου αὐτῆς», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ σταθμούχου αὐτῆς», ἀποδίδει ἔπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Σταθμῶμαι (Ἀκύλ.). (Ἡσ. 40,13).

Μετρῶ διὰ τῆς στάθμης, ἐκτιμῶ διὰ μετρήσεως, σταθμίζω, ζυγίζω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *thikken*, ἦτοι ὠδήγησε (διηύθυνε, κατηύθυνε). (Ποῖος ὠδήγησε τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου καὶ ἔγινε σύμβουλός του;). Οἱ Ο' ἔχουν «ἔγνω», ἦτοι ἐγνώρισεν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐσταθμήσατο», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰωβ 28,25.

Στενοῦμαι (Ἀκύλ.). (Παρ. 4,12).

Στενοχωροῦμαι, πιέζομαι, περιέρχομαι εἰς δυσχερῆ θέσιν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *lo' - jetsar*, ἥτοι δὲν θὰ δυσχερανθοῦν. (Ὅταν περιπατῆς, δὲν θὰ δυσχερανθοῦν τὰ βήματά σου). Οἱ Ο' ἔχουν «οὐ συγκλεισθήσεται», ἥτοι δὲν θὰ ἐμποδισθοῦν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «οὐ στενωθήσεται», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἦσ. 38,12.

Στερέμνιος (Ἀκύλ.). (Γέν. 41,2).

Σκληρός, στερεός, ἰσχυρός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *uberi'oth basar*, ἥτοι καὶ παχεῖαι εἰς τὰς σάρκας (παχύσαρκοι). (Καὶ αἰφνης, ἀνήλθον ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἑπτὰ ἀγελάδες ὠραῖαι εἰς τὴν ἐμφάνισιν καὶ παχεῖαι εἰς τὰς σάρκας). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκίν», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ στερέμνιοι κρέει», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Στερεωματίσω (Ἀκύλ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 22,43).

Ποδοπατῶ, καταπατῶ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'erqa'em*, ἥτοι τοὺς κατεπάτησα. (Συνέτριψα αὐτούς, ὅπως τὸν πηλὸν τῆς ὁδοῦ, καὶ τοὺς κατεπάτησα). Ἡ λέξις ἐλλείπει ἐκ τοῦ κειμένου τῶν Ο'. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «στερεωματίσω αὐτούς», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν.

Στεροῶς (Θεοδοτ.). (Παρ. 20,21).

Ἰσχυρῶς, ἀνενδότης. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *meboheleth*, ἥτοι ἀποκτηθεῖσα μὲ σκληρότητα. (Κληρονομία ἀποκτηθεῖσα μὲ σκληρότητα εἰς τὴν ἀρχήν, δὲν θὰ εὐλογηθῆ εἰς τὸ τέλος). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπισπουδαζομένη», ἥτοι ἐκβιαζομένη. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «στεροῶς», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Στήλωμα (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 6,13).

Στύλος, κίων. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *matstsabtah*, ἥτοι ὁ κορμὸς (ἡ ρίζα, τὸ στέλεχος) αὐτῆς. (Σπέρμα ἅγιον θὰ εἶναι ὁ κορμὸς αὐτῆς). Ἡ λέξις ἔχει ἐκπέσει ἐκ τοῦ κειμένου τῶν Ο', μεθ' ὅλης τῆς οἰκείας φράσεως. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «τὸ στήλωμα αὐτῆς», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν. Σημειωτέον ὅτι ὁ Ἀκύλας χρησιμοποιεῖ τὴν ἰδίαν λέξιν ἐν Κριτ. 9,6.

Στηριγμός (Σύμμ.). (Ήσ. 3,1).

Σταθερότης, στερεότης, έδραίωσις, άκινήσια, στήριγμα. Το έβραϊκόν έχει *umaf'ena*, ήτοι και στήριγμα (και ράβδον). (Θά αφαιρέση [ό Κύριος] από την Ίερουσαλήμ και τον Ίούδαν πάν στήριγμα και πάσαν βοήθειαν). Οί Ο' έχουν «και ισχύουσαν», έν τή έννοία τής δυνάμεως, τής ισχύος. Ό Σύμμαχος, μεταφράζων «και στηριγμόν», προσεγγίζει το έβραϊκόν, ως επίσης και τους Ο'.

Στιβās (Άκύλ.). (Ίεζ. 46,23).

Στρωμνή, στρώμα, κοίτη, ύπόστρωμα. Το έβραϊκόν έχει *hattiroth*, ήτοι τών οίκοδομών. (Και ύποκάτω τών οίκοδομών αυτών ήσαν κατεσκευασμένα κυκλικώς μαγειρεία). Οί Ο' έχουν «των έξεδρών», ήτοι τών οίκημάτων, τών αίθουσών. Ό Άκύλας, μεταφράζων «στιβάδων», ούτε το έβραϊκόν, ούτε τους Ο' άποδίδει ίκανοποιητικώς, προσεγγίζει όμως έλαφρώς άμφοτέρα τα κείμενα ταύτα.

Στιλβός (Σύμμ.). (Ίεζ. 27,18).

Στίλβων, στιλπνός, άπαστράπτων, λαμπρός, ώραιος. Το έβραϊκόν έχει *tsahar*, ήτοι άπαστράπτων. (Ή Δαμασκός έμπορεύετο μαζί σου ... [και άντήλλασεν] οίνον τής Χελβών και ξρια άπαστράπτοντα). Οί Ο' έχουν «έν Μιλήτου», παρασυρθέντες, προφανώς, έν του ότι το άντίστοιχον έβραϊκόν χρησιμοποιείται και ως τοπωνύμιον. Ό Σύμμαχος, μεταφράζων «στιλβοίς», άποδίδει λίαν έπιτυχώς το έβραϊκόν. Ή λέξις χρησιμοποιείται ύπ' αυτού και έν Λευιτ. 13,36.

Στιλπνότης (Άκύλ.). (Ζαχ. 4,14).

Ή ιδιότης του στιλπνού, του λαμπρού, ή λαμπρότης. Το έβραϊκόν έχει *hajjitshar*, ήτοι (οί υίοι) του έλαίου (οί κεχρισμένοι). (Αυτοί είναι οι δύο υίοι του έλαίου [οί δύο κεχρισμένοι], οι όποιοι είναι πλησίον του Κυρίου πάσης τής γής). Οί Ο' έχουν «της πύότητος», ήτοι τής παχύτητος (τής άφθονίας, τής εύτυχίας). Ό Άκύλας, μεταφράζων «της στιλπνότητος», άποδίδει παραπλησίως το έβραϊκόν, παρομοίως δε και τους Ο'. Ή λέξις χρησιμοποιείται ύπ' αυτού και έν Δευτ. 7,13.

Στίμ(μ)ι (Άκύλ.). (Ήσ. 54,11).

Το όρυκτόν άντιμόνιον, ή έν τούτου παραγομένη ούσία. Το έβραϊκόν έχει *barrukh*, ήτοι εις στίμμιν. (Ίδού, έγώ θα θέσω τους πολυτίμους λίθους σου εις στίμμιν). Οί Ο' έχουν «άνθρακα» (τόν πολύτιμον λίθον). Ό Άκύλας, μεταφράζων «έν στίμ(μ)ειν», άποδίδει

ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Στίφος (Σύμμ.). (Ἰσμ. 6,10).

Πυκνόν, συμπαγὲς πλῆθος ἀνθρώπων ἢ ζώων. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει kannidgaloth, ἥτοι ὡς στράτευμα παρατεταγμένον πρὸς μάχην; (Ποία εἶναι αὐτή, ἢ ὁποία προβάλλει ὡς ἡ αὐγὴ ..., ἰσχυρὰ ὡς στράτευμα παρατεταγμένον πρὸς μάχην;). Οἱ Ο' ἔχουν «ὡς τεταγμένοι», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «μετὰ στίφους», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ οὕτω καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Στομίζομαι (Ἀκύλ.). (Ἰωβ 39,30).

Λαμβάνω διὰ τοῦ στόματος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει je'al'u, ἥτοι πίνουν. (Οἱ νεοσσοὶ αὐτοῦ πίνουν αἷμα). Οἱ Ο' ἔχουν «φύρονται», ἥτοι ἀναμειγνύονται (συμφύρονται). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «έστομισμένοι», ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δέ, ἐλαφρῶς μόνον, καὶ τοὺς Ο'.

Στομούμαι (Σύμμ.). (Ἡσ. 41,15).

Ἐνδυναμούμαι, σκληρύνομαι, δξύνομαι. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ba'al riphijjoth, ἥτοι δίστομον (κοπτεράν). (Ἰδού, ἐγὼ θὰ σὲ καταστήσω νέαν ἀλωνιστικὴν ἄμαξαν, δίστομον [κοπτεράν]). Οἱ Ο' ἔχουν «πριστροειδεῖς» (τροχούς), ἥτοι ὁμοίους πρὸς πριστήρας (πρὸς πρίονας). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «έστομαμένον», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Στραγγεύομαι (Σύμμ.). (Γέν. 19,16).

Βραδύνω, ραθυμῶ, χρονίζω, ἀργοπορῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει waj-jithmahmah, ἥτοι καὶ (ἐπειδὴ) ἀργοποροῦσεν. (Καὶ ἐπειδὴ ἀργοποροῦσεν, ἔλαβον αὐτὸν οἱ ἄνδρες ἐκ τῆς χειρὸς του ... καὶ τὸν ἄφησαν ἔξω τῆς πόλεως). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐταράχθησαν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὁ δὲ ἐστραγγεύετο», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «ὁ δὲ ἐστραγγεύσατο», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀλλ' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 18,9, 24,10. Ἀββ. 2,3.

Στρατεύομαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 59 [60],12).

Στρατεία, ἐκστρατεία, κατάταξις εἰς τὸν στρατόν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει betsib'othenu, ἥτοι μὲ τὰ στρατεύματά μας; (Δὲν θὰ ἐκστρατεύσης, σύ, ὁ Θεὸς μας, μαζὶ μὲ τὰ στρατεύματά μας;). Οἱ Ο'

έχουν «έν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;», ἤτοι μαζί με τὰς στρατιωτικὰς μας δυνάμεις; Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «έν ταῖς στρατεύσεσιν ἡμῶν;», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἐλαφρῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 107 (108),12.

Στρέβλευμα (Θεοδοτ.). (Παρ. 6,12).

Στρέβλωμα, στρέβλωσις, διαστροφή. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'iqrešuth, ἤτοι διεστραμμένον. (Ὁ κακὸς καὶ παράνομος ἄνθρωπος ἔχει διεστραμμένον στόμα). Τὸ κείμενον τῶν Ο' εἶναι ἀσαφὲς ἐνταῦθα («οὐκ ἀγαθός»). Ὁ Θεοδοσίων, μεταφράζων «στρεβλεύμασι», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Στρεβλοκάρδιος (Ἀκύλ.). (Παρ. 17,20).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει στρεβλὴν καρδίαν, ὁ διεστραμμένος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'iqreš - leb ἤτοι ὁ διεστραμμένος. (Αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἶναι διεστραμμένος δὲν εὐρίσκει καλόν). Οἱ Ο' ἔχουν «σκληροκάρδιος», ὑπὸ παραπλησίαν ἔννοϊαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «στρεβλοκάρδιος», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ἐν 11,20 ὑπὸ τοῦ Θεοδοσιῶνος καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Στρεβλότης (Θεοδοτ.). (Παρ. 4,24).

Διαστροφή. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'iqrešuth, ἤτοι διεστραμμένον. (Ἀπόβαλε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σου τὸ διεστραμμένον στόμα). Οἱ Ο' ἔχουν «σκολιόν», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοϊαν. Ὁ Θεοδοσίων, μεταφράζων «στρεβλότητα», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ἐν 6,14.

Στρηγιώ (Σύμμ.). (Ἦσ. 61,6).

Καυχῶμαι, κομπάζω, ὑπερηφανεύομαι, ἀσωτεύω, ἀκολασταίνω, ἐπιδεικτικῶς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει iithjammau, ἤτοι θὰ καυχᾶσθε. (Θὰ τρώγετε τὸν πλοῦτον τῶν ἐθνῶν καὶ θὰ καυχᾶσθε εἰς τὴν δόξαν των). Οἱ Ο' ἔχουν «θαυμασθήσεσθε», ἤτοι θὰ ἐξυψωθῆτε. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «στρηγιάσατε», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Στρουθίζω (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 38,14).

Κελαδῶ ὡς στρουθίον, ὡς σπουργίτης, τερειζῶ, τριζῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'atsaphtseph, ἤτοι ψελλίζω (ψιθυρίζω). (Ὡς χελιδῶν, ὡς

γέρανος, οὕτω ψελλίζω). Οἱ Ο' ἔχουν «φωνήσω», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «στρουθίσω», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 10,14.

Στρουθοκάμηλος (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 43,20).

Τὸ γνωστὸν πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς (κυρίως). Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει ubenoth ja'ana, ἦτοι καὶ αἱ στρουθοκάμηλοι. (Θὰ μὲ δοξάσουν τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, τὰ τσακάλια καὶ αἱ στρουθοκάμηλοι). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ θυγατέρες στρουθῶν», ἦτοι καὶ τὰ στρουθία (καὶ οἱ σπουργίται). Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «καὶ στρουθοκάμηλοι», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Δευτ. 14,15. Ἦσ. 13,21. 34,13. 43,20. Μιχ. 1,8, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἰωβ 30,29. Ἦσ. 13,21. 34,13. 43,20. Ἰερ. 27 (50),39. Θρηῆν. 4,3. Μιχ. 1,8.

Στρώτης (Ἀκύλ.). (Ἰερ. 31 [48],12).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος στρώνει ἰδίως τὰς κλίνας. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει tso'im, ἦτοι μετακινήτας (οἱ ὅποιοι θὰ μετακινήσουν, θὰ μεταθέσουν). (Καὶ θὰ ἀποστείλω ἐναντίον τοῦ μετακινήτας, οἱ ὅποιοι θὰ μετακινήσουν αὐτόν). Οἱ Ο' ἔχουν «κλίνοντας», ὑπὸ παραπλησίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «στρώτας», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει ὁμως ἐλαφρῶς τοὺς Ο'.

Στύραξ (Ἀκύλ.). (Γέν. 37,25).

Ρητινώδες ἀρωματικὸν κόμμι. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει nekho'th, ἦτοι θυμίαμα, ἀρώματα. (Καὶ εἶδον νὰ ἔρχεται κάποιον καραβάνι Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν Γαλαὰδ, μὲ τὰς καμήλους των φορτωμένους μὲ ἀρώματα). Οἱ Ο' ἔχουν «(ἔγεμον) θυμιμάτων». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «στύρακος», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 43,11, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν τῷ τελευταίῳ χωρίῳ.

Συγκατάγνυμι (Σύμμ.). (Ἰεζ. 6,9).

Συνθραύω, κατασπάζω, κατασυντριβῶ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει nišbarti, ἦτοι ὅταν κατασυντριβῇ. (Καὶ ὅσοι ἀπὸ σᾶς διασωθοῦν, θὰ μὲ ἐνθυμηθοῦν..., ὅταν κατασυντριβῇ ἡ πορνικὴ αὐτῶν καρδιά, ἡ ὁποία ἀπεστάτησεν ἀπ' ἐμοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «ὁμώμοκα», ἦτοι ὠρκίσθη. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «συγκατέαξα», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως σαφῶς ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 28 (29),5 (δύς). 67 (68),24.

Σύγκλασις (Θεοδοτ.). (Παρ. 19,29).

Σύνθλασις, τσάκισμα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει umahalumoth, ἦτοι καὶ κτυπήματα. (Ἐτοιμάζονται βαρεῖαι ποιναὶ διὰ τοὺς χλευαστάς, καὶ κτυπήματα διὰ τὴν ράχιν τῶν ἀφρόνων). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τιμωρίαι». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «καὶ συγκλάσεις», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'.

Συγκοιτάζομαι (Ἀκύλ.). (Δευτ. 28,30).

Συγκοιμῶμαι, συγκατακλίνομαι. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει jšgalenna, ἦτοι θὰ κατακλιθῆ (θὰ κοιμηθῆ) μετ' αὐτῆς. (Θὰ μνηστευθῆς γυναῖκα, ἀλλὰ θὰ κατακλιθῆ ἄλλος μετ' αὐτῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «ἔξει αὐτήν», ἦτοι θὰ τὴν ἔχη (ἄλλος). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «συγκοιτασθήσεται αὐτῆ», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ ὀλίγον καὶ μετὰ τῶν Ο'.

Συγκολάπτω (Ἀκύλ.). (Λευιτ. 22,24).

Συμπιέζω, συντριβῶ, συνθλώ, τσακίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει wekhatuth, ἦτοι (προοριζόμενον πρὸς θυσίαν) ζῶον, τοῦ ὁποίου ἔχουν συντριβῆ οἱ ὄρχεις. (Ζῶον τοῦ ὁποίου οἱ ὄρχεις ἔχουν μωλωπισθῆ ἢ συντριβῆ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσφέρετε εἰς τὸν Κύριον). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐκτεθλιμμένον», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «συγκεκολαμμένον», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «ἐκκεκολαμμένον», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Συγκομιδῆ (Σύμμ.). (Ἐξ. 23,16).

Συλλογὴ καὶ ἐναποθήκευσις γεωργικοῦ προϊόντος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει ha'asiph, ἦτοι τῆς συγκομιδῆς. ([Νὰ ἐορτάσης] ... καὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ θερισμοῦ ... καὶ τὴν ἐορτὴν τῆς συγκομιδῆς εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους). Οἱ Ο' ἔχουν «συντελείας», ἦτοι τοῦ τέλους. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «συγκομιδῆς», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν ἀκολουθεῖ ὅμως καὶ τοὺς Ο'.

Συγκρατῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 16 [17],5).

Κρατῶ μαζί, καλῶς, παρεμποδίζω, ὑποστηρίζω, ἀναχαιτίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει tamokh, ἦτοι στήριξε (ὑποστηρίξε, συγκράτησε). (Στήριξε τὰ βήματά μου εἰς τὰς ὁδοὺς σου, διὰ νὰ μὴ παραπατήσουν οἱ πόδες μου). Οἱ Ο' ἔχουν «κατάρτισαι», ἦτοι στρέωσε (συγκράτησε). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «συγκράτησον», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Σύγκρουσις (Σύμμ.). (Ἰεζ. 3,13).

Πρόσκρουσις, συμπλοκή, ρήξις, σύρραξις, ἐπίθεσις. Τὸ ἑβραϊκόν

ἔχει *wəqol*, ἦτοι καὶ τὸν θόρουβον (φωνήν). (Καὶ [ἦκουσα] τὸν θόρουβον τῶν περὺγων τῶν ζῶων, αἱ ὁποῖαι ἐπλησίαζον ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην). Οἱ Ο' ἔχουν «*φωνήν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ συγκρουσιν*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Συγκρούω (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 108 [109],11).

Φέρω εἰς συγκρουσιν, συμπλέκω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *jənaqqeš*, ἦτοι εἶθε νὰ παγιδεύσῃ (νὰ ἐνεδρεύσῃ). (Εἶθε νὰ παγιδεύσῃ ὁ δανειστῆς ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του καὶ οἱ ξένοι νὰ διαρπάσουν τοὺς κόπους του). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐξερευνησάτω*», ἦτοι εἶθε νὰ (ἐξ)ερευνήσῃ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*συγκρούσαι*», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ὀλίγον μόνον τοὺς Ο'. Πιθανῶς ἔχει ἐπηρεασθῆ ἐκ τοῦ παρομοίου ἀραμαϊκοῦ ρήματος *qas*, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς συγκρούσεως.

Συγκύρημα (Σύμμ.). (*Α' Βασ. [Σαμ.]* 20,26).

Σύμπτωμα, σύμπτωσις, τύχη, συγκυρία. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *miqre*, ἦτοι συμβάν, συμβεβηκός. (Ἐσκέφθη ὅτι λόγω κάποιου συμβάντος δὲν ἦτο καθαρός). Οἱ Ο' ἔχουν «*σύμπτωμα*», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ὡσαύτως, τῆς συμπτώσεως. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*συγκύρημα*», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ πληρέστερον πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν *Ψαλμ.* 90 (91),6).

Συγκυρία (Σύμμ.). (*Α' Βασ. [Σαμ.]* 6,9).

Τύχη, τυχαία σύμπτωσις, συντυχία. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *miqre*, ἦτοι συμβάν, σύμπτωσις (τύχη). (Τότε θὰ γνωρίζωμεν ὅτι δὲν μᾶς ἐπληξεν ἢ χεῖρ τοῦ Κυρίου, ἀλλ' ἦτο σύμπτωσις αὐτὸ τὸ ὁποῖον μᾶς συνέβη). Οἱ Ο' ἔχουν «*σύμπτωμα*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*συγκυρία*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Συγχωνεύω (Ἀκύλ.). (*Ναοὺμ* 1,6).

Ἐναμειγνύω μέταλλα, τήκω, λυώνω μαζί, συντήκω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *nitteqha*, ἦτοι ἐκχύνεται. (Ἡ ὀργὴ αὐτοῦ [τοῦ Θεοῦ] ἐκχύνεται ὡς πῦρ, καὶ οἱ βράχοι συντρίβονται πρὸ αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «*τήκει*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν, ὡς ἄνω, ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*συνεχωνεύθη*», συμφωνεῖ περισσότερο πρὸς τοὺς Ο' καὶ ὀλιγώτερον πρὸς τὸ ἐβραϊκόν.

Συγχωννύω (Ἀκύλ.). (*Ἐξ.* 8,10).

Κατακαλύπτω, καταστρέφω, μεταβάλλω εἰς σωρόν. Τὸ ἐβραϊκόν

ἔχει wajjitsberu, ἦτοι καὶ συνεκέντρωσαν. (Καὶ συνεκέντρωσαν αὐτοὺς κατὰ σωρούς, καὶ ἐμύριζεν ἄσχημα ἢ γῆ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ συνήγαγον», ὑπὸ τὴν προηγουμένην ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ συνέχωσαν», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πλήρως πρὸς τοὺς Ο'.

Συζυγία (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 23,17).

Σύζευξις διὰ τοῦ δεσμοῦ τοῦ γάμου. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει dodim, ἦτοι τῶν ἐραστῶν. (Καὶ οἱ Βαβυλώνιοι ἦλθον πρὸς αὐτήν, εἰς τὴν κοίτην τῶν ἐραστῶν, καὶ ἐμίαναν αὐτήν μὲ τὴν πορνείαν των). Οἱ Ο' ἔχουν «τῶν καταλύοντων», ἦτοι τῶν ἀναπαυομένων, ἐν παρομοίᾳ ἔννοιά. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «συζυγίας», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Σύζυγος (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 23,21).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἶναι συνδεδεμένος διὰ γάμου, ὁ νυμφευμένος, ὑπανδρευμένος, σύντροφος, ἐταῖρος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει daddajikh, ἦτοι τοὺς (διδύμους) μαστοὺς σου. (Ὅταν οἱ Αἰγύπτιοι ἐπίεζον τοὺς [διδύμους] μαστοὺς σου). Οἱ Ο' ἔχουν τὴν δυσνόητον ἐνταῦθα φράσιν «ἐν τῷ καταλύμ(μ)ατί σου». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «συζύγους σου», δὲν ἀποδίδει ἀκριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο'.

Συκομορος (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 9,9).

Τὸ φυτὸν συκομορέα, συκάμινος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει siqmim, ἦτοι συκομορέαι. (Ἐκόπησαν συκομορέαι, ἀλλὰ θὰ τὰς ἀλλάξωμεν μὲ κέδρους). Οἱ Ο' ἔχουν «συκαμίλους». Ὁ Θεοδοσίων, μεταφράζων «συκομόρους», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν ἀπίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα καὶ τοῦ Συμμάχου ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ἐν Ψαλμ. 77 (78),47. Ἀμῶς 7,14.

Σύλλογος (Θεοδοτ.). (Ψαλμ. 1,5).

Συνάθροισις, σύναξις, συνέλευσις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ba'adath, ἦτοι εἰς τὴν συνάθροισιν (εἰς τὴν συγκέντρωσιν). (Διὰ τοῦτο δὲν θὰ σταθοῦν οἱ ἀσεβεῖς εἰς τὴν κρίσιν, οὔτε οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν δικαίων). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν βουλῇ», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Θεοδοσίων, μεταφράζων «ἐν συλλόγῳ», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Σύμβαμα (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 3,19).

Αὐτὸ τὸ ὁποῖον συμβαίνει κατὰ τύχην, τὸ συμβεβηγός, τὸ συμ-

βάν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *miqre*, ἦτοι τύχη, συμβεβηγός. (Ἐπάρχει κοινὴ τύχη [κοινὸν σημεῖον συναντήσεως] εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ ζῶα, κοινὴ καὶ διὰ τοὺς δύο). Οἱ Ο' ἔχουν «*συνάντημα*», ἦτοι τυχαῖον συμβάν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*σύμβαμα*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Συμβολοκόπος (Θεοδοτ.). (*Παρ.* 23,21).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος μετέχει εἰς εὐωχίας, ὁ γλεντοκόπος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *wezolel*, ἦτοι καὶ ὁ γλεντοκόπος (καὶ ὁ ἄσατος). (Ὁ μέθυσο καὶ ὁ γλεντοκόπος θὰ πτωχεύσουν). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ πορνοκόπος*», ἐπὶ παρομοίᾳ σημασίᾳ. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*συμβολοκόπος*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν 23,21. 28,7.

Συμβουλευτικὸς (Σύμμ.). (*Παρ.* 14,17).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος συμβουλευεῖ, νουθετεῖ, παρέχει συμβουλὰς. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *mezimmoth*, ἦτοι ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος. (Ὁ ὀξύθυμος ἄνθρωπος ἐνεργεῖ χωρὶς περισκεψίν, ὁ δὲ φρόνιμος εἶναι ὑπομονητικὸς). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*φρόνιμος*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*συμβουλευτικὸς*», δὲν ἀποδίδει ἀκριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο'.

Συμμετρία (Ἀκύλ.). (*Ἐξ.* 30,32).

Ἀρμονικὴ ἀναλογία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ubemathkunto*, ἦτοι καὶ κατὰ τὴν σύνθεσίν του (καὶ κατὰ τὸ μέτρον αὐτοῦ). (Καὶ κατὰ τὴν σύνθεσίν του νὰ μὴ κάμετε τίποτα ὅμοιον πρὸς αὐτό). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην*», ἐν παρομοίᾳ ἐννοίᾳ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ κατὰ τὴν συμμετρίαν*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Συμπενθῶ (Σύμμ.). (*Ἰερ.* 31 (48),17).

Πενθῶ, θρηγῶ ὁμοῦ μετὰ τινος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *nudu lo*, ἦτοι θρηγήσατε δι' αὐτὸν (συμπονέσατε αὐτόν). (Θρηγήσατε δι' αὐτόν, ὅλοι σεῖς, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκεσθε πέριξ αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «*κινήσατε αὐτῶν*», ἦτοι συγκινηθήτε δι' αὐτόν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*συμπενθήσατε αὐτῶν*», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'.

Συμπεριπλέκομαι (Θεοδοτ.). (*Παρ.* 7,18).

Ἐναγκαλίζομαί τινα ἐρωτικῶς. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *nith'allesa*, ἦτοι

νὰ εὐφρανθῶμεν. (Ἐλα νὰ μεθυσθῶμεν ἀπὸ ἀγάπην μέχρι πρωίας, νὰ εὐφρανθῶμεν μὲ τὴν ἐρωτικὴν ἔνωσιν). Οἱ Ο' ἔχουν «*δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν*», ἥτοι ἔλα νὰ ἐμπλακῶμεν (εἰς ἐρωτικούς ἐναγκαλισμούς). Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*συμπεριπλακῶμεν*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ περισσότερο πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα.

Συμπλάσσω (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 45,9).

Διαπλάσσω, μορφῶνω μέταλλον, δίδω μορφὴν ἐκ τῆς μάξης. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'eth - jotsero, ἥτοι πρὸς τὸν ποιητὴν (τὸν κατασκευαστὴν) αὐτοῦ. (Ἄλλοίμονον εἰς αὐτὸν ὁ ὁποῖος ἀντιμάχεται πρὸς τὸν ποιητὴν του). Οἱ Ο' ἔχουν «*κατεσκευάσα*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*συμπλάσσοντι αὐτόν*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Συμπλημμελῶ (Ἀκύλ.). (Ἠσηέ 4,15).

Πλημμελῶ, ἀμαρτάνω ὁμοῦ μετὰ τινος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'al - je'sam, ἥτοι ἄς μὴ ἀμαρτήσῃ. (Ἐὰν σὺ, Ἰσραήλ, πορνεύσῃ, ἄς μὴ ἀμαρτήσῃ ὁ Ἰούδας). Οἱ Ο' ἔχουν «*μὴ ἀγνόει*», ἥτοι ἄς μὴ ἀμαρτάνῃς, ἐξ ἀγνοίας. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*μὴ συμπλημμελήσῃ*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, διαφοροποιεῖται δὲ ἐλαφρῶς ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Συμποσιάζω (Ἀκύλ.). (Δευτ. 21,20).

Μετέχω εἰς συμπόσιον, εὐωχοῦμαι. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει wesobe', ἥτοι καὶ μέθυσος. (Ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ... δὲν ὑπακούει εἰς τὴν φωνὴν ἡμῶν· εἶναι ἄσωτος καὶ μέθυσος). Οἱ Ο' ἔχουν «*οἶνοφλυγεῖ*», ἥτοι εἶναι ἐκδοτος εἰς μέθην. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ συμποσιάζει*», προσεγγίζει τόσον τὸ ἐβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'.

Συμπράσσω (Σύμμ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 3,9).

Πράττω, ἐνεργῶ ἀπὸ κοινοῦ, συνεργῶ. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'e'ese, ἥτοι ἄς πράξῃ. (Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ πράξῃ τὰ ἐξῆς εἰς τὸν Ἀβεννήρ). Οἱ Ο' ἔχουν «*ποιήσαι*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*συμπράξαι*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο', ἀλλὰ δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς, οὔτε τὸ πρῶτον κείμενον, οὔτε τὸ δεύτερον.

Σύμφυλος (Ἀκύλ.). (Ζαχ. 13,7).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν, συγγένειαν.

Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'amithi*, ἦτοι τοῦ συνεργοῦ μου (τοῦ συντρόφου μου, τοῦ συνεταιρίου μου). (Ξίφος, ὑψώσου ἐναντίον τοῦ ποιμένος μου, καὶ ἐναντίον τοῦ ἀνδρὸς τοῦ συνεργοῦ μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*πολίτην μου*», ἦτοι (ἐνταῦθα) τὸν συμπολίτην μου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*σύμφυλόν μου*», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Συναιρῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 25 [26],9).

Συντελῶ, τελειώνω, συλλαμβάνω, καταστρέφω, συνάζω, μαζεύω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'al - te'esoph*, ἦτοι μὴ συγκαταλέξῃς. (Μὴ συγκαταλέξῃς μετὰ τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*μὴ συναπολέσης*», ἦτοι μὴ καταστρέψῃς ὁμοῦ (μετὰ τῶν ἀσεβῶν). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*μὴ συλλέξῃς*», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ πρὸς τοὺς Ο'.

Συναλλαγὴ (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 16,8).

Ἀνταλλαγὴ, συμφωνία, δосоλληψία, ἀμοιβαία σχέσις, ἐπιμειξία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *dodin*, ἦτοι τῆς ἀγάπης, τοῦ ἔρωτος. (Καὶ ὅταν διήλθον πλησίον σου, εἶδον ὅτι εἶχες ἡλικίαν ἔρωτος). Οἱ Ο' ἔχουν «*καταλούντων*», ἦτοι τῶν προετοιμασιῶν τοῦ γάμου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*συναλλαγῆς*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 27,9·13·16·17·27·33·34, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ρουθ 4,7.

Συναλαμβάνω (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 9,24).

Ἀναλαμβάνω ὁμοῦ μετὰ τινος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *mithlaqqahath*, ἦτοι ἀστράπτων. (Ἐπῆρχε δὲ χάλαζα καὶ πῦρ ἀστράπτων ὁμοῦ μετὰ τῆς χαλάζης). Οἱ Ο' ἔχουν «*φλογίζον*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*συναλαμβανόμενον*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'.

Συναναπλέκω (Ἀκύλ.). (Ἰωβ 39,13).

Πλέκω μετὰ τινος ἐπιμελῶς, συμπλέκω. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα εἶναι ἰδιαιτέρως δυσχερὲς καὶ δυσνόητον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *pe'elasa*, ἦτοι περιχαρῶς: (Αἱ πτέρυγες τῆς στρουθοκαμήλου κινεῦνται περιχαρῶς). Οἱ Ο' δὲν μεταφράζουν τὴν δυσχερῆ λέξιν, ἀλλὰ τὴν μεταγράφουν διὰ τοῦ ἀκατανοήτου «*νεέλασα*»⁷⁶. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων

76. Βλ. σχετικῶς καὶ ἐν Π. Σιμωντᾶ, *Αἱ ἀμετάφραστοι λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ τῶν Ο'*, σελ. 118 (ἐν λ. νεέλασ[σ]α).

«συναναπλέκει», και κατ' ἄλλην γραφήν «συναναπλέκεται», δὲν καθιστᾶ τὸ κείμενον σαφέστερον, καίτοι προσεγγίζει ἐλαφρῶς τοῦτο.

Συναντίζω (Ἀκύλ.). (Μιχ. 2,8).

Συναντῶ, ἀπαντῶ. Τὸ κείμενον εἶναι δυσνόητον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *we'ethmul*, ἤτοι καὶ πρότερον. (Ὁ λαὸς μου ἐξανέστη καὶ πρότερον ὡς ἐχθρὸς). Οἱ Ο' εἶναι ἐπίσης ἀσαφεῖς. Ὁ δὲ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ συναντιῶ», προσεγγίζει μὲν ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀλλὰ δὲν διαφωτίζει αὐτό.

Συνάντισμα (Ἀκύλ.). (Δευτ. 23,11).

Συνάντημα, τυχαῖον συμβάν, συμβεβηκός, σύμπτωσης. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *miqrege*, ἤτοι ἔνεκα συμβάντος. (Ἐάν κάποιος ἄνθρωπος μεταξὺ ὑμῶν δὲν εἶναι καθαρὸς ἔνεκα νυκτερινοῦ συμβάντος, πρέπει νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐκ ρύσεως αὐτοῦ», ἤτοι λόγῳ (νυκτερινῆς) ρεύσεως αὐτοῦ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐκ συναντίσματος», προσεγγίζει νοηματικῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Συναπέρχομαι (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 5,14).

Ἄναχωρῶ, ἀπέρχομαι ὁμοῦ μετὰ τινος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *sejjo-lekh*, ἤτοι νὰ τὸ φέρῃ, νὰ τὸ κρατῇ. (Καὶ δὲν θὰ μεταφέρει τίποτα ἀπὸ τὸν μόχθον του, τὸ ὅποῖον νὰ κρατῇ εἰς τὰς χεῖράς του). Οἱ Ο' ἔχουν «ἵνα πορευθῇ». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὁ συναπελεύσεται», προσεγγίζει μὲν νοηματικῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο', ἀλλ' οὔτε τὸ ἐν κείμενον, οὔτε τὸ ἄλλο ἀποδίδει πλήρως.

Συναρπαγῆ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 34 [35],20).

Ἄπροσεξία, βιαία — ἀπὸ κοινοῦ — ἀρπαγῆ, καταγοήτευσις. Τὸ κείμενον, τόσο τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τῶν Ο', εἶναι ἀσαφές. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *dibre mirmoth*, ἤτοι δολιότητος (λόγους δολιότητος, ἀπάτης, ψεύδους). (Καὶ ἐναντίον τῶν ἐν ἡσυχίᾳ διαβιούντων ἐσκέπτοντο δολιότητος). Οἱ Ο' ἔχουν «δόλους», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, εὐρεθεὶς πρὸ δυσχερείας εἰς τὸ χωρίον τοῦτο, μεταφράζει «συναρπαγῆς», χωρὶς ὅμως νὰ ἀποδίδῃ ἐπακριβῶς τὰ δύο δυσχερῆ κείμενα, ἀπὸ τὰ ὅποια ἔχει ἀπομακρυνθῆ.

Συνάφεια (Σύμμ.). (Ψαλμ. 121 [122],3).

Ἄμεσος ἐπαφή, σχέσις, σύνδεσις, ἀλληλεξάρτησις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *sehubberra - lah*, ἤτοι ἡ συνηρμοσμένη (ἡ στερεωμένη, ἡ συνυφασμένη). (Ἱερουσαλήμ, ἡ οἰκοδομημένη ὡς [σπουδαία] πόλις, ἡ

ὅποια συνέχεται ὁμοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἡ μετοχὴ αὐτῆς*», ἤτοι ἡ συν-
 ἀφεια τῶν οἰκοδομῶν τῆς. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*συνά-
 φειαν*», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις
 χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Γέν. 3,16.

Συνδιδαιτώμαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 54 [55],15).

Διαβιώ ὁμοῦ μετά τινος, συμβιώ, συνοικῶ, συγκατοικῶ. Τὸ
 ἑβραϊκόν ἔχει *berages*, ἤτοι ὄλον τὸ πλήθος ὁμοῦ. (Συνωμιλου-
 σαμεν μὲ γλυκύτητα, ἐπορευόμεθα ὄλον τὸ πλήθος ὁμοῦ εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ Θεοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν ὁμοιοίᾳ*», ὑπὸ ἐλαφρῶς παραπλησίαν
 ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*συνδιδαιτούμενοι*», προσεγγίζει
 τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Συνεκτικὸς (Ἀκύλ.). (Δαν. 6,3).

Αὐτὸς ὁ ὅποιος εἶναι ἰκανὸς νὰ συνέχη, νὰ συνδέη, νὰ συγκρατῆ,
 ὁ συγκρατητικὸς. Τὸ ἀραμαϊκόν ἔχει *sarekhin*, ἤτοι ἐπιστάτας
 (ἀρχηγούς, ὑπουργούς). (Καὶ ὑπεράνω αὐτῶν ἐτοποθέτησε τρεῖς ἐπι-
 στάτας). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἡγουμένους*», ἤτοι ἐπόπτας, ἐνῶ ὁ Θεοδο-
 τίων ἔχει «*τακτικούς*», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν μονίμων (ἐποπτῶν ἢ συμ-
 βούλων τοῦ βασιλέως). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*συνεκτικούς*»,
 προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἀραμαϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ ἀκόμη τοὺς Ο'.

Συνεκτοκίζω (Σύμμ.). (Ἠσ. 66,9).

Συμπράττω κατὰ τὸν τοκετόν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hammolid*, ἤτοι ὁ
 συμβάλλων. (Ἐγὼ ὁ ὅποιος συμβάλλω εἰς τὴν γέννησιν [εἰς τὸν τοκε-
 τόν], θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κλείσω [τὴν μήτραν];). Οἱ Ο' ἔχουν «*γεννώ-
 σαν*», ἤτοι τὴν τίκτουςαν γυναῖκα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων
 «*ὁ συνεκτοκίζων*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ
 τοὺς Ο'.

Συνεπαίρομαι (Σύμμ.). (Ἰεζ. 1,20):

Συνεγείρομαι, ὑψώνομαι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου. Τὸ ἑβραϊκόν
 ἔχει *jinnas'u le'ummathan*, ἤτοι ὑψώνοντο συγχρόνως μετ'
 αὐτῶν. (Καὶ οἱ τροχοὶ ὑψώνοντο συγχρόνως μετ' αὐτῶν, διότι εἰς
 τοὺς τροχοὺς ὑπῆρχε τὸ πνεῦμα τῶν ζῶων). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ἐξῆ-
 ροντο σὺν αὐτοῖς*», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφρά-
 ζων «*καὶ συνεπήροντο κατ' αὐτούς*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν,
 συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ
 καὶ ἐν στίχῳ 19.

Συνεπίθεις (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 118 [119],118).

Ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἐπίθεις πρὸς ἐξαπάτησιν, ἢ ἀπάτη, ὁ

δόλος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *tarmitham*, ἥτοι ἡ δολιότης αὐτῶν. (Ἐξουδένωσες ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι παρεξέκλιναν ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου, διότι εἶναι ματαία ἡ δολιότης αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν», ἥτοι ἡ σκέψις, ὁ συλλογισμὸς αὐτῶν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*συνεπιθέσεις αὐτῶν*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'.

Συνεταιρίζομαι (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 107 [108],10).

Γίνομαι συνεταιῖρος, φίλος τινός. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα, τόσον τὸ ἐβραϊκόν, ὅσον καὶ τὸ ἑλληνικόν, εἶναι δυσχερέστατον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'ethro'a'*, ἥτοι θὰ κραυγαύσω ἀπὸ χαράν, θὰ ἀλαλάξω. (Εἰς τὸν Ἐδὼμ θὰ ῥίψω τὸ ὑπόδημά μου, θὰ ἀλαλάξω διὰ τὴν Φιλισταίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ὑπετάγησαν*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*συνεταιρισθήσομαι*», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'.

Συνήθης (Σύμμ.). (Παρ. 17,9).

Οἰκεῖος, γνώριμος, φίλος, συνηθισμένος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *al-lurh*, ἥτοι φίλος, φίλοι. (Αὐτός, ὅμως, ὁ ὅποιος ἐπαναλαμβάνει τὸ πρᾶγμα, χωρίζει ἐπιστηθίους φίλους). Οἱ Ο' ἔχουν «*φίλους καὶ οἰκειούς*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*συνήθειαν*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 54 (55),14. Ἱερ. 13,21.

Συνθραύω (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 12,6).

Συντριβῶ, κατασυντριβῶ, σπάζω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wethissaber*, ἥτοι καὶ σπάση. (Καὶ [πρὶν] λυθῆ ἡ ἀργυρᾶ ἄλυσις ... καὶ σπάση ὁ κάδος εἰς τὸ φρέαρ). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ συντριβῆ*», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «*καὶ συνθλιβῆ*», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ συνθραυσθῆ*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Συννέφεια (Θεοδοτ.). (Ἰὼβ 3,5).

Κάλυψις τοῦ οὐρανοῦ διὰ νεφῶν, συννεφία. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'anapa*, ἥτοι νέφος (νεφέλη). (Ἄς ἐπικαθήσῃ ἐπ' αὐτὴν [τὴν νύκτα] νέφος). Οἱ Ο' ἔχουν «*γνόφος*». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*συννέφεια*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Συνόμιλος (Σύμμ.). (Ἰὼβ 19,19).

Σύντροφος, ἐταῖρος, φίλος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *methe sodi*, ἥτοι

τοῦ φιλικοῦ περιβάλλοντός μου. (Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ φιλικοῦ περιβάλλοντός μου μὲ βδελύσσονται). Οἱ Ο' ἔχουν «οἱ εἰδότες με», ὑπὸ παρεμφερῆ σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «οἱ συνόμιλοί μου», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Συντομῆ (Ἀκύλ). (Ἦσ. 28,22).

Διάταγμα, διαταγή, περιοκπή. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *weneheratsa*, ἦτοι καὶ ἀπόφασιν. (Ἦκουσα ἀπὸ τὸν Κύριον, τὸν Θεὸν τῶν Δυνάμεων, ὅτι ἔχει λάβει καὶ ἀπόφασιν ἐξολοθρεύσεως ἐναντίον ὅλης τῆς γῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «*συντετμημένα*», ἦτοι συντόμως. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*συντομήν*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'.

Συνωμοσία (Σύμμ.). (Ἰεζ. 22,25).

Ἔνορκος μυστικὴ συμφωνία πρὸς ἐκτέλεσιν ἀξιοποῖνου πράξεως, συμμαχία. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *qeser*, ἦτοι συνωμοσία. (Εἰς τὸ μέσον αὐτῆς [τῆς χώρας] ὑπάρχει συνωμοσία τῶν ἀρχόντων αὐτῆς, οἱ ὅποιοι ὠρύνονται ὡς λέοντες). Οἱ Ο' δὲν ἔχουν τὴν ἀντίστοιχον λέξιν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*συνωμοσία*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν.

Συρρέω (Σύμμ.). (Ἰερ. 28 [51],44).

Χύνομαι, ρέω ὁμοῦ μετὰ τινος εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *welo* - *jinhagu*, ἦτοι καὶ δὲν θὰ συρρεύσουν. (Καὶ τὰ ἔθνη δὲν θὰ συρρεύσουν πλέον εἰς αὐτόν). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ οὐ μὴ συναχθῶσιν*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ οὐ συρρεύσει*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Συσκέπτομαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 30 [31],14).

Ἀνταλλάσσω γνώμας μετ' ἄλλων πρὸς λήψιν ἀποφάσεων. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *behiwasedam*, ἦτοι ὅταν συσκέπτονται. (Ὅταν συσκέπτονται ἐναντίον μου, μηχανεύονται νὰ ἀφαιρέσουν τὴν ζωὴν μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν τῷ (ἐπι)συναχθῆναι αὐτούς*», ἦτοι ὅταν οὐτοι συναθροίζονται ὁμοῦ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὅποτε συσκέπτονται*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 2,2.

Σύσκεψις (Σύμμ.). (Ψαλμ. 63 [64],3).

Ἀνταλλαγὴ γνώμων, ἀπόψεων, συμβούλιον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *mis-sod*, ἦτοι ἀπὸ τὴν σύναξιν (ἀπὸ τὸ συμβούλιον). (Φύλαξέ με

ἀπὸ τὴν σύναξιν τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰ σχέδια τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀπὸ συστροφῆς», ἥτοι ἀπὸ συνωμοσίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἀπὸ συσκέψεως», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Συστολή (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 7,7).

Ἐλάττωσις, σμίκρυνσις, περιορισμός, ταπείνωσις. Τὸ κείμενον εἶναι λίαν τεταραγμένον ἐνταῦθα καὶ δὴ τόσον τὸ ἐβραϊκόν, ὅσον καὶ τῶν Ο'. Τὸ ἐβραϊκόν, πάντως, ἔχει hatstsephira, ἥτοι ὁ ἀφανισμὸς (ἢ ἐξολόθρευσις). (Ὁ ἀφανισμὸς ἔρχεται ἐναντίον σας, κάτοικοι τῆς γῆς). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «συστολή», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἐβραϊκόν.

Συσφιγκτῆρ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 44 [45],14).

Στενὸν ἔνδυμα, χιτῶν. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει mimmišbetsoth, ἥτοι ἔνδυμα μὲ κροσσούς, χρυσοῦφαντον. (Ὅλη ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως εἶναι ἐσωτερικὴ τὸ ἔνδυμά της εἶναι χρυσοῦφαντον). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν κροσσωτοῖς», ἥτοι μὲ κροσσούς. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «διὰ συσφιγκτῆρων», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Σύσφιγκτος (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 28,4).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι στενῶς συνεσφιγμένος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει tašbets, ἥτοι κεντητός, κροσσωτός. (Καὶ τὰ ἐνδύματα τὰ ὁποῖα θὰ κατασκευάσουν, εἶναι τὸ περιστήθιον, τὸ ἐφῶδ, ὁ ποδήρης καὶ κεντητός χιτῶν...). Οἱ Ο' ἔχουν «κοσυμβωτόν», ἥτοι κροσσωτόν, μὲ κροσσούς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «σύσφιγκτον», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 14, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου εἰς ἀμφοτέρω τὰ χωρία ταῦτα. Χρησιμοποιεῖται ὡσαύτως καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν στίχῳ 25.

Συχνεῶν (Ἀκύλ.). (Γέν. 22,13).

Δρυμός, δάσος, λόχημ. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει bassebakh, ἥτοι εἰς μίαν λόχημην, εἰς ἓνα πυκνόκλαδον (χαμόκλαδον) φυτόν. (Καὶ εἶδεν ὀπισθὲν του ἓνα κριόν, ὁ ὁποῖος ἐκρατεῖτο ἀπὸ τὰ κέρατά του εἰς ἓνα πυκνόκλαδον φυτόν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν (φυτῶ) σαβέκ», μεταγράφοντες τὴν δυσχερῆ ἐβραϊκὴν λέξιν⁷⁷. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν συχνεῶν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ νόημα τῆς ἐπιμάχου αὐτῆς λέξεως.

77. Βλ. σχετικῶς καὶ ἐν Π. Σιμωντά, *μν. ἐργ.*, σελ. 130-131 (ἐν λ. σαβέκ).

Σφαῖρα (Θεοδοτ.). (*Ἦσ.* 29,3).

Πᾶν ὅ,τι ἔχει σχῆμα σφαιρικόν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει khaddur, ἦτοι κυκλικῶς (ὡς κύκλος). (Καὶ θὰ στρατοπεδεύσω ἐναντίον σου κυκλικῶς). Οἱ Ο' δὲν ἔχουν τὸ ἀντίστοιχον. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «σφαῖραν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα.

Σφακτῆς (Ἀκύλ.). (*Δαν.* 2,14).

Αὐτὸς ὁ ὅποῖος σφάζει, ὁ φονεύς, ὁ δολοφόνος. Τὸ ἀραμαϊκὸν ἔχει rab - tabbahajja', ἦτοι εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν σωματοφυλάκων (τῶν δημίων). (Καὶ ἀπήνησεν ὁ Δανιὴλ ... πρὸς τὸν Ἀριώχ, τὸν ἀρχηγὸν τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως). Οἱ Ο' ἔχουν «τῷ ἀρχιμαγείρῳ», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τῷ διδασκάλῳ σφακτῶν», προσεγγίζει τὸ ἀραμαϊκόν, ἐλαφρῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Σφαλμὸς (Ἀκύλ.). (*Ἦσ.* 58,9).

Ἄποτυχία, πλάνη. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει mota, ἦτοι ζυγόν. (Ἐὰν ἀποβάλλῃς ἐκ μέσου σου τὸν ζυγόν...). Οἱ Ο' ἔχουν «σύνδεσμον», ἦτοι ἄδικον δεσμόν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «σφαλμόν», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε ἀκολουθεῖ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 120 (121),3. Ἦσ. 58,6 (δίς). Ἰεξ. 9,9.

Σφιγκτήρ (Ἀκύλ.). (*Β' Βασ. [Σαμ.]* 1,9).

Ἐπίδεσμος, ταινία, ἀλλὰ καὶ περισφίγγων μῦς τοῦ σώματος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει haššabats, ἦτοι σκοτοδίνη (ζάλη, ἀγωνία). (Πλησίασέ με, σὲ παρακαλῶ, καὶ θανάτωσέ με, διότι με κατέλαβε σκοτοδίνη). Οἱ Ο' ἔχουν «σκότος δεινόν», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὁ σφιγκτήρ», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰεξ. 28,13. 36,23 (39,16), ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἰεξ. 28,13.

Σφυροκοπία (Σύμμ.). (*Παρ.* 19,29).

Σφυροκόπημα, σφυρηλασία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει umahalumoth, ἦτοι καὶ ραβδισμοὶ (καὶ κτυπήματα). (Προετοιμάζονται βαρεῖαι ποινὰὶ διὰ τοὺς χλευαστάς, καὶ ραβδισμοὶ διὰ τὴν ράχιν τῶν ἀφρόνων). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τιμωρία», ὑπὸ παρεμφερῆ ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ σφυροκοπία», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Σωφρονίζω (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 38,16).

Καθιστῶ κάποιον σώφρονα, συνετίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει wethahalimēni, ἤτοι μοῦ ἀποκαθιστᾶς τὴν υἰεΐαν. (Κύριε, ... σὺ μοῦ ἀποκαθιστᾶς τὴν υἰεΐαν καὶ μὲ ἀνάζωογονεῖς). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ παρακληθεῖς». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ σωφρονίσεις με», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε προσεγγίζει τοὺς Ο'.

(Συνεχίζεται)